

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Miloslava Výborného a soudců JUDr. Michala Mazance a Mgr. Petry Weissové v právní věci žalobkyně: **R. S.**, zast. Mgr. Vojtěchem Veverkou, advokátem se sídlem Hajnova 40, Kladno, proti žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**, se sídlem Zborovská 81/11, Praha 5, za účasti osoby zúčastněné na řízení: **SaM spol. s r. o.**, se sídlem Železničářů 1111, Kladno, zast. JUDr. Janem Holubem, LL.M., advokátem se sídlem Kleinerova 1504, Kladno, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 10. 2014, čj. 141090/2014/KUSK, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 6. 9. 2016, čj. 46 A 78/2014-104, o návrhu žalobkyně na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o:

Kasační stížnosti **se přiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í:

[1] Rozhodnutím Magistrátu města Kladna ze dne 9. 7. 2014, čj. Výst./5218/13-11/Čk, bylo na základě žádosti osoby zúčastněné na řízení vydáno rozhodnutí o umístění stavby bytového domu včetně napojení na inženýrské sítě na pozemku parc. č. X a X v katastrálním území K. Odvolání žalobkyně proti tomuto rozhodnutí žalovaný v záhlaví specifikovaným rozhodnutím zamítl a odvoláním napadené rozhodnutí potvrdil. Žalobu proti tomuto rozhodnutí zamítl Krajský soud v Praze v záhlaví označeným rozsudkem; proti němu směřuje kasační stížnost, jejíž součástí je návrh na přiznání odkladného účinku.

[2] Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) k tomuto návrhu uvedla, že pokud by se stavba začala realizovat, nezbyly by jí žádné možnosti obrany, čímž by byla zkrácena na právech, která v rámci řízení uplatňuje. Podle stěžovatelky nelze očekávat, že pokud by s kasační stížností uspěla, realizovaná stavba by byla odstraněna. Realizací napadeného rozhodnutí by došlo k nerovnosti stran, protože faktický stav by předcházel právnímu a právní stav by jej pravděpodobně musel následovat. Výkonem napadeného rozhodnutí by tak stěžovatelce vznikla nepoměrně větší újma, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám. Přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle stěžovatelky nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem, jelikož se jedná o soukromý projekt za účelem zisku.

[3] Žalovaný ani osoba zúčastněná na řízení se k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nevyjádřili.

[4] Podle § 107 s. ř. s. kasační stížnost nemá odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. se užije přiměřeně. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Podle odst. 3 téhož ustanovení se přiznáním odkladného účinku pozastavují do skončení řízení před soudem účinky napadeného rozhodnutí.

[5] Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle § 73 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 107 odst. 1 s. ř. s. jsou v projednávané věci naplněny.

[6] Nepřiznal-li by Nejvyšší správní soud kasační stížnosti odkladný účinek, mohlo by totiž dojít k povolení stavby a naplnění hypotézy § 94 odst. 5 věty před středníkem zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (dále jen „stavební zákon“). Podle uvedeného ustanovení *dojde-li ke zrušení územního rozhodnutí po povolení stavby, územní rozhodnutí se již nevydává*. Následný úspěch stěžovatelky by mohl být bezcenný, neboť po povolení stavby by eventuálně neúspěšný žalovaný pouze přistoupil k zastavení územního řízení, a to s odkazem na změnu skutkových okolností v podobě již vydaného povolení stavby a na znění § 94 odst. 5 stavebního zákona. Mají-li soudy naplnit smysl institutu odkladného účinku, nezbyvá než brát v případě žalob a navazujících kasačních stížností proti územním rozhodnutím do úvahy rizika plynoucí z realizace stavby (shodně také usnesení NSS ze dne 17. 2. 2016, čj. 2 As 21/2016-68, a ze dne 7. 5. 2014, čj. 1 As 50/2014-69). Uvedeným se řídil i krajský soud, neboť z totožných důvodů přiznal žalobě usnesením ze dne 12. 1. 2015, čj. 46 A 78/2014-38, odkladný účinek.

[7] Tím ovšem není v obecnosti řečeno, že je třeba přiznávat odkladný účinek všem žalobám a navazujícím kasačním stížnostem proti územním rozhodnutím. I zde je třeba zvažovat individuální okolnosti konkrétní věci.

[8] V souzené věci stěžovatelka namítla, že v případě povolení stavby (slovy stěžovatelky *„pokud by se stavba začala realizovat“*), nelze, i v případě úspěchu kasační stížnosti, očekávat, že by byla realizovaná stavba odstraněna. Tato námitka je důvodná, neboť byla-li by stavba povolena a následně by bylo rozhodnutí o umístění stavby zrušeno, vedlo by to pouze k zastavení územního řízení, nikoliv k nařízení odstranění stavby; stavba by totiž byla prováděna nebo provedena na základě rozhodnutí vyžadovaného stavebním zákonem. Stěžovatelce proto hrozí újma, spočívající ve ztrátě možnosti účinně uplatnit svá práva v územním řízení. Nemá-li být řízení o žalobě a navazující řízení o kasační stížnosti pouhým „akademickým cvičením“, je namístě vyhovět návrhu stěžovatelky na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, ledaže by to bylo v rozporu s důležitým veřejným zájmem, anebo by převážilo riziko újmy hrozící jiným osobám v důsledku přiznání odkladného účinku. Takovou jinou osobou by mohla být osoba zúčastněná na řízení. V tomto ohledu však má Nejvyšší správní soud shodně s krajským soudem za to, že případná újma jiných osob je pouze dočasného charakteru, a proto nemůže převážit nad nevratnou újmu hrozící stěžovatelce. Nadto z obsahu spisu nenachází Nejvyšší správní soud ani existenci důležitého veřejného zájmu, v rozporu s nímž by přiznání odkladného účinku kasační stížnosti stěžovatelky v této situaci mohlo být.

[9] Vzhledem k výše uvedenému přiznal Nejvyšší správní soud kasační stížnosti odkladný účinek. Do skončení řízení před Nejvyšším správním soudem se pozastavují účinky napadeného rozsudku, jakož i účinky předcházejících správních rozhodnutí. Rozhodnutí o umístění

předmětné stavby tedy nevyvolává účinky, které jinak nastupují s nabytím právní moci. Tímto usnesením Nejvyšší správní soud žádným způsobem nepředjímá své budoucí rozhodnutí o věci samé.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 12. října 2016

JUDr. Miloslav Výborný
předseda senátu